

ÎNCHEIERE

15 mai 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Pro Laxe”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Pro Laxe” împotriva Angelei Luncari, intervenient accesoriu Sergiu Luncari privind încasarea prejudiciului material,

împotriva deciziei din 05 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a ț ă :

La 24 februarie 2014 Societatea cu Răspundere Limitată „Pro Laxe” (în continuare SRL „Pro Laxe”) s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Angelei Luncari privind încasarea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că SRL „Pro Laxe” este proprietarul salonului de computere situat în or. Drochia, str. 31 August, 12/5.

La 21 octombrie 2013 Sergiu și Angela Luncari s-au prezentat în salonul SRL „Pro Laxe” pentru a ridica un notebook predat de ei anterior la reparație. Din neatenție Angela Luncari a dat jos un notebook de modelul „Acer Aspire V5-531”, deteriorându-l pînă la gradul imposibilității reparării lui, cauzând astfel un prejudiciu material în mărime de 8099 de lei, în aceeași zi polițiștii Inspectoratului de Poliție Drochia întocmind un act de cercetare la fața locului.

A menționat că în rezultatul plîngerii depuse la Inspectoratul de Poliție Drochia, la 22 noiembrie 2013 a fost emisă încheierea, prin care faptele descrise din plîngere s-au adeverit. Iar potrivit răspunsului Inspectoratului de Poliție Drochia nr. 9908 din 26 noiembrie 2013 i s-a recomandat să adreseze în instanța de judecată pentru repararea prejudiciului cauzat.

A susținut că mărimea prejudiciului cauzat constituie suma de 8099 de lei, care este prețul de vânzare a notebook-ului de modelul „Acer Aspire V5-531”.

Deoarece pîrîta a refuzat categoric repararea prejudiciului cauzat, a fost nevoit să adreseze în instanța de judecată cu prezenta acțiune.

A solicitat reclamantul încasarea din contul pârâtei a prejudiciului cauzat în sumă de 8099 de lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 02 iunie 2014 a Judecătorei Drochia cererea de chemare în judecată a fost admisă integral și s-a dispus încasarea din contul Angelei Luncari în beneficiul SRL „Pro Laxe” prejudiciul material cauzat în mărime de 8099 de lei, fiind obligat SRL „Pro Laxe” să transmită bunul material deteriorat Angelei Luncari.

S-a dispus încasarea de la Angela Luncari în beneficiul SRL „Pro Laxe” a cheltuielilor de judecată în sumă de 243 de lei (f.d. 52, 56-58, vol. I).

Prin hotărârea suplimentară din 12 septembrie 2014 a Judecătorei Drochia, s-a încasat de la Angela Luncari în beneficiul SRL „Pro Laxe” cheltuielile de judecată în mărime de 3000 de lei (f.d. 68, vol. I).

Prin decizia din 09 decembrie 2014 a Curții de Apel Bălți, apelul declarat de Angela Luncari a fost admis, s-a casat hotărârea Judecătorei Drochia din 02 iunie 2014 și s-a restituit cauza la o nouă rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată (f.d. 94, 95-96, vol. I).

Prin hotărârea din 10 aprilie 2015 a Judecătorei Drochia, s-a admis integral cererea de chemare în judecată și s-a încasat de la Angela Luncari în beneficiul SRL „Pro Laxe” prejudiciul material cauzat în mărime de 8099 de lei și s-a obligat SRL „Pro Laxe” să-i transmită bunul material deteriorat Angelei Luncari.

S-a încasat de la Angela Luncari beneficiul SRL „Pro Laxe” cheltuielile de judecată formate din taxa de stat în mărime de 243 de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3000 de lei (f.d. 131, 135-137, vol. I).

Prin decizia din 19 noiembrie 2015 a Curții de Apel Bălți, s-a admis apelul declarat de Angela Luncari.

S-a casat hotărârea din 10 aprilie 2015 a Judecătorei Drochia, cu restituirea cauzei la rejudecare la Judecătoria Drochia, în alt complet de judecată (f.d. 183, 184-185, vol. I).

Prin încheierea din 19 mai 2015 a Judecătorei Drochia, s-a atras în calitate de intervenient accesoriu Sergiu Luncari (f.d. 21-22, vol. II).

Prin hotărârea din 19 aprilie 2018 a Judecătorei Drochia, sediul Central, s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Pro Laxe” împotriva Angelei Luncari, intervenient accesoriu Sergiu Luncari privind încasarea prejudiciului material.

S-a încasat de la Angela Luncari în beneficiul SRL „Pro Laxe” suma de 8099 de lei și cheltuielile de judecată în sumă de 3243 de lei, în total suma de 11 342 de lei.

S-a obligat SRL „Pro Laxe” de a transmite către Angela Luncari bunul material deteriorat, Notebook „Acer Aspire V5-531-987B4G50 NXM1HEU002313003FF600”.

Prin decizia din 05 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, s-a admis apelul declarat de Angela Luncari și Sergiu Luncari.

S-a casat hotărârea din 19 aprilie 2018 a Judecătorei Drochia, sediul Central și s-a emis o hotărâre nouă prin care cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Pro Laxe” împotriva Angelei Luncari, intervenient accesoriu Sergiu Luncari privind încasarea prejudiciului material, s-a respins ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, a stabilit că instanța de fond la soluționarea cauzei nu a stabilit pe deplin circumstanțele care au importanță pentru judecarea cauzei în fond, iar concluziile instanței de judecată în ce privește

determinarea cuantumului prejudiciului cauzat s-a constatat a fi incorecte, rezultate din aplicarea și interpretarea eronată de către instanță a normelor de drept material cu referire la componența delictului civil și condițiile antrenării răspunderii delictuale, precum și a celor de ordin procedural în ce privește aprecierea incorectă a probatoriului.

A concluzionat că din înscrisurile prezentate nu s-ar distinge o sumă clară a prejudiciului cauzat prin deteriorarea notebook-ului, cu atât mai mult a sumei solicitate de 8099 de lei, înscrisurile prezentate nici nu indică în mod cert faptul dacă bunul a fost distrus în totalitate astfel încât reparația lui să fie iremediabilă, sau că bunul a fost distrus, posibilă fiind reparația lui, după caz și costul acestei reparații. Or, actele cauzei indică cu aproximație un oarecare prejudiciu, de circa 60-70% din costul unui bun nou, acest cuantum însă, nefiind indicat. Mai mult, actul primar eliberat de SRL „Andix” nici nu conține data, luna și anul întocmirii lui, iar toate trei acte eliberate de SRL „Andix” (f.d. 43 vol. I, f.d. 33, 34 vol. II) nu indică asupra veridicității celor constatate, dat fiind faptul că nu există clarificată chestiunea cu referire la cunoștințele profesionale ale specialistului din cadrul SRL „Andix”, genul de activitate a acestuia, capacitatea acestuia de a da apreciere situației cazului, cu atât mai mult, că actele date nici nu conțin numele celui specialist din cadrul SRL „Andix” care a acordat asemenea concluzii, prin urmare, s-a reținut lipsa valorii juridice a acestor acte, probatoriul s-a dovedit a fi incomplet.

A indicat că procesul-verbal de cercetare la fața locului efectuat de IP Drochia la 21 octombrie 2013 identifică ca fiind cercetat localul magazinului „Slaider” din or.Drochia, unde a fost identificat notebook-ul „Acer” ca fiind deteriorat însă, actele de constatare acordate de SRL „Andix” sînt confirmate prin ștampila aceluiași SRL „Andix” avînd ca mențiune magazinul „Slaider”.

A precizat că de datoria reclamantului era de a veni în instanță cu o expertiză din domeniul tehnicii de calculatoare, unde experții să determine cu certitudine posibilitatea remedierii calculatorului de model „ACER Aspire V5-531”, cuantumul necesar acestei remedierii, iar în caz de imposibilitate a remedierii – costul calculatorului nou. Reclamantul însă nu a prezentat proba cu expertiza menționată, cu atât mai mult că pîrîta în referința sa, a menționat despre necesitatea efectuării unei asemenea expertize, de altfel, insistînd și asupra prezentării în instanță a calculatorului deteriorat, ceea ce reclamantul nu a făcut. În asemenea condiții, nu există certitudinea bunului (notebook-ului) deteriorat, că anume notebook-ul de model „ACER Aspire V5- 531 MAKK Silver 15.6 LE” a fost deteriorat la data de 21 octombrie 2013, în condițiile în care proba nu a fost asigurată potrivit normelor art. 127 Cod de procedură civilă. Astfel, cuantumul prejudiciului solicitat de SRL „Pro Laxe” nu și-a găsit confirmare prin materialele cauzei, respectiv cererea de chemare în judecată a SRL „Pro Laxe” urmează a fi respinsă or, în urma faptei ilicite produse la data de 21 octombrie 2013 indiscutabil că SRL „Pro Laxe” i-a fost cauzat un oarecare prejudiciu, însă care ar fi mărimea acestuia, era necesar să fie dovedit de SRL „Pro Laxe”.

La 17 ianuarie 2019 SRL „Pro Laxe”, a declarat recurs împotriva deciziei din 05 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, solicitînd casarea integrală a deciziei instanței de apel cu menținerea hotărîrii din 19 aprilie 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul Central.

În susținerea recursului a invocat prevederile art. 432 alin. (1), (2) lit.a), c), alin. (3) Cod de procedură civilă, a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și a menționat că instanței de judecată au fost prezentate un cumul de probe în confirmarea pretențiilor formulate, intimații la rîndul lor neprezentând nimic în confirmarea obiecțiilor lor, iar odată ce pîrîții nu au fost de acord cu cerințele reclamantului urmau să solicite efectuarea unei expertize.

A menționat că, de fapt SRL „Andix” este un agent economic cunoscut în mun.Bălți, proprietar al rețelei de magazine „Slaidler”, iar SRL „Pro Laxe” are alt fondator și este cu sediul în or. Durlești, unica legătură între aceste două firme este că SRL „Pro Laxe” procură marfă de la SRL „Andix” și o realizează în propriul magazin din or. Drochia, care poartă aceeași denumire. Astfel, aprecierea materialului probator de către instanța de apel a fost făcută contrar prevederilor art. 121, 122, 130 Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 05 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 13 noiembrie 2018 (f.d. 199, vol. II), fiind recepționată de către recurent la data de 19 noiembrie 2018 (f.d.201, vol. II). Astfel, recursul declarat la 17 ianuarie 2019 de către SRL „Pro Laxe” a fost depus în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

La 19 martie 2019, Angela Luncari și Sergiu Luncari au depus referință prin care și-au exprimat dezacordul față de recursul adresat de SRL „Pro Laxe” solicitînd declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Examinînd admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Pro Laxe”, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Pro Laxe”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța ierarhic inferioară și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură

civilă, însă din recursurile declarate nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle vs Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Latourniere vs Franța*, 10 decembrie 2002, parag.2; *Hansen vs Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74).

De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen vs Finlanda* (nr.2), 13 ianuarie 2009, parag.24; *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Pro Laxe”.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Pro Laxe”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh